

Kuolleiden puolesta kastamisen loistavat tulokset

"Aivan kuten kaikki kuolevat, koska me kaikki kuulumme Aadamiin, jokainen, joka kuuluu Kristukseen, saa uuden elämän."

1 Kor. 15:22

Harva kieltää, että koko ihmiskunta on joko kuollut tai kuolemaisillaan. Paavali selittää avausjakeessa, että tämä alkoi ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista. Tämä johtui siitä, että Aatami ei totellut jumalallista lakia. (1. Moos. 2:16-17; 3:17-19). Pohjimmiltaan koko 1. Korinttilaiskirjeen 15. luku esittää vakuutuksen siitä, että kuolleille annetaan mahdollisuus täyteen elämään palautumiseen ylösnousemuksen kautta.

Paavali selittää, miksi näin on: Paavali selittää näin: "Niin kuin kuolema tuli maailmaan ihmisen (Aadamin) kautta, niin nyt on alkanut ylösnousemus kuolleista toisen ihmisen kautta." (Kristus Jeesus)

(jae 21). Tässä meitä muistutetaan siitä, että juuri ihminen Kristus Jeesus lunasti maailman kuolemasta, mikä on sopusoinnussa Jeesuksen omien sanojen kanssa, kun hän sanoi antavansa lihansa "minun lihani, jonka minä annan maailman elämäksi". Joh. 6:51

Apostoli käytti sanaa "lunnaat" kuvaamaan tätä Jumalan suunnitelman piirrettä, jonka tarkoituksena on vapauttaa ihminen kuoleman tuomiosta. Hän kirjoitti: "Tämä on hyvä ja miellyttää Jumalaa, meidän Vapahtajaamme, joka haluaa, että jokainen pelastuu ja ymmärtää totuuden. Sillä on yksi Jumala ja yksi välittäjä, joka voi sovittaa Jumalan ja ihmiskunnan ihmisen Kristuksen Jeesuksen kautta. Hän antoi elämänsä ostaakseen vapauden kaikille." 1. Tim. 2:3-6

Uuden testamentin kreikankielinen sana, joka on käännetty "lunnaiksi", tarkoittaa "vastaavaa hintaa", "lunastushintaa". Ihminen Kristus Jeesus, joka Raamatun mukaan oli "pyhä, harmiton, tahraton, syntisistä erillinen", vastasi täydellistä ihmistä Aadamia, joka oli luotu jumalalliseen kuvaan. (Hepr. 7:26; 1. Moos. 1:26-27). Juuri Adam aiheutti kuoleman itselleen ja koko jälkeläiselleen rikkomalla jumalallista lakia. Täydellinen ihminen, Jeesus, antoi

itsensä uhrikuolemaan, ja siten hän oli hinta, jota vastasi. Tuo uhri tarjosi lunastuksen Aadamille ja siten kaikille niille, joiden polveutuminen oli peräisin hänestä - koko ihmissuvulle. Tämä "lunnaat kaikkien edestä", kuten Paavali sitä kuvasi, avasi kaikille tien palata elämään.

Paavali kirjoitti toisessa paikassa: "Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan lahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." (Room. 6:23). Samanlainen ajatus on ilmaistu Johanneksen evankeliumissa 3:16-17: "Sillä näin on Jumala rakastanut maailmaa: hän antoi ainoan Poikansa, jotta jokainen, joka uskoo häneen, ei joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Jumala lähetti Poikansa maailmaan, ei tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan maailman hänen kauttansa."

Jeesus selitti edelleen: "Ei ole tuomiota ketään vastaan, joka uskoo häneen. Mutta jokainen, joka ei usko häneen, on jo tuomittu siitä, että hän ei ole uskonut Jumalan ainoaan ja ainoaan Poikaan."" (Joh. 3:18). Nämä tekstit paljastavat, että koko maailma on perinnöllisyytensä vuoksi tuomittu kuolemaan ja että vapautus tästä tuomiosta ja

mahdollisuus palautua täydelliseen elämään on annettu Kristuksen kautta. Tämä ennalleen palauttaminen riippuu kuitenkin yksilön uskosta ja hyväksynnästä, jota varten tämä rakastava määräys on tehty.

Tämän hetken aikana niiden, jotka, saatuaan tietää tästä Jumalan armon tarjouksesta, hyväksyvät sen kuuliaisuuden ja täydellisen omistautumisen ehdoilla tehdäkseen Jumalan tahdon, sanotaan olevan "vanhurskautettuja", Jumalan silmissä vanhurskaina pidettäviä. Paavali kirjoitti: "Koska me siis olemme uskon kautta tulleet Jumalan silmissä oikeiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa sen tähden, mitä Jeesus Kristus, meidän Herramme, on tehnyt puolestamme." (Room. 5:1). Ne, jotka eivät ole tulleet Kristuksen luokse täydessä uskossa, jota tukee heidän elämänsä täydellinen omistautuminen Jumalan tahdon täyttämiseksi seuraamalla Jeesuksen jalanjalkia, eivät tällä hetkellä nauti tästä "rauhasta Jumalan kanssa". He ovat edelleen vieraantuneet hänestä synnin kautta - he ovat edelleen kuolemantuomion alaisia.

Ei ole muuta tietä pelastukseen kuolemasta kuin Kristuksen kautta. Jeesuksesta puhuessaan Pietari sanoi: "Pelastus ei ole kenessäkään muussa! Jumala

ei ole antanut mitään muuta nimeä taivaan alla, jonka kautta meidän on pelastuttava." (Apostolien teot 4:12). Syy siihen, että kuolemasta ei ole pelastusta muuta kuin Jeesuksen kautta, on se, että hän on ainoa, joka vuodatti täydellisen ihmisverensä synnin kiroaman ja kuolevan rodun puolesta. Vuodatettu veri on Raamatussa vuodatetun elämän symboli, ja Jeesus "vuodatti sielunsa kuolemaan", jotta Aadam ja kaikki hänen jälkeläisensä saisivat mahdollisuuden elää. Jesaja 53:12

Kun hyväksymme uskon kautta Kristuksen vuodatetun veren antamat säännökset ja antaudumme jumalalliseen tahtoon, huomaamme, että siihen liittyy muutakin kuin pelkkä uskominen. Paavali kirjoitti: "Sillä teille on annettu paitsi etuoikeus luottaa Kristukseen myös etuoikeus kärsiä hänen puolestaan." (Fil. 1:29). Monet pyhien kirjoitusten kohdat osoittavat, että kristittyjen etuoikeus on kärsiä Jeesuksen kanssa. Kirjeessään Timoteukselle Paavali kirjoitti: "Tämä on luotettava sanonta: Jos me kuolemme hänen kanssaan, me myös elämme hänen kanssaan. Jos me kestämmme vaikeuksia, me tulemme hallitsemaan hänen kanssaan. Jos me kiellämme hänet, hän kieltää meidät." 2. Tim. 2:11-12

Kuolleille

Paavali mainitsee tämän kaikkia uskovia koskevan jumalallisen tahdon näkökohdan sopivasti kuolleiden ylösnousemusta koskevan keskustelunsa yhteydessä. Korintin seurakunnassa oli ilmeisesti joitakin, jotka eivät uskoneet Jeesuksen ylösnousemukseen. Hän huomauttaa, että jos Kristusta ei herätetty kuolleista, ei ole mitään toivoa siitä, että kukaan kuolleista palaisi elämään. Hän osoittaa päinvastoin, että Jeesus ei ole ainoastaan herätetty kuolleista, vaan että kaikki hänen kauttaan herätetään kuolleista ja heillä on mahdollisuus palautua täydelliseen elämään. 1. Kor. 15:12-22

Apostoli osoittaa selvästi, että tämä toteutuu Kristuksen hallitsijuuden kautta ja että hän hallitsee, kunnes kaikki viholliset on pantu hänen jalkojensa alle. Jopa itse kuolema tuhotaan. Kun tuo loisteliäs työ on valmis, Kristuksen valtakunta luovutetaan Isälle, että hän "on kaikkialla kaikkialla oleva kaiken ylivertainen". 1. Kor. 15:24-28

Tähän Paavali lisää nämä sanat: Ja miksi meidän pitäisi itse vaarantaa henkemme tunti tunnilta?". Sillä minä vannon, rakkaat veljet ja sisaret, että minä kohtaan kuoleman päivittäin. Tämä on yhtä varmaa

kuin ylpeyteni siitä, mitä Kristus Jeesus, meidän Herramme, on tehnyt teissä. Ja mitä hyötyä oli taistella villipetoja vastaan - niitä Efeson ihmisiä - jos ei tule ylösnousemusta kuolleista? Ja jos ei ole ylösnousemusta, niin juhliitaan ja juodaan, sillä huomenna me kuolemme!" Jakeet 29-32

Tässä meitä muistutetaan siitä, että todelliset Kristukseen uskovat - ne, jotka todella seuraavat hänen jälkeensä tällä hetkellä - kärsivät ja kuolevat hänen kanssaan. Paavali selittää, että tämä tapahtuu ihmiskunnan "kuolleen" maailman puolesta, mikä viittaa siihen, että kuolleet hyötyvät jollakin tavalla Jeesuksen seuraajien kärsimyksistä ja kuolemasta. Tämä on todellakin yksi tärkeistä piirteistä Jumalan suuressa suunnitelmassa antaa elämä ihmiskunnan maailmalle. Se tuodaan huomiomme tietoisuuteen monin tavoin Raamatussa. Yksi niistä on Jumalan Aabrahamille antama lupaus, jonka mukaan hänen siemenensä kautta siunattaisiin kaikki maan suvut. 1. Moos. 12:3; 22:18

Paavali nimeää tämän luvattua Aabrahamin siementä Jeesukseksi ja lisää: "Ja kaikki, jotka ovat kasteessa yhdistyneet Kristukseen, ovat

pukeutuneet Kristukseen... Ja nyt, kun te kuulutte Kristukseen, te olette todellisia Aabrahamin lapsia. Olette hänen perillisiä, ja Jumalan Aabrahamille antama lupaus kuuluu teille."" (Gal. 3:16-27-29). Tässä on ilmeistä, että ne, jotka on kastettu Kristukseen ja jotka ovat uskollisia, perivät hänen kanssaan lupauksen siunata kaikki maan suvut. Koska nämä "maan perheet", jotka siunataan, ovat joko kuolleita tai kuolemaisillaan, on loogista ajatella, että ne, jotka kastetaan Jeesukseen Kristukseen, ovat symbolisesti sanottuna "kuolleiden puolesta kastettuja". Tämän kasteen kautta he osoittautuvat kelpoisiksi ja heidät valmistetaan tuohon suureen tulevaan työhön, jossa siunataan kaikki maan perheet.

Kaste selitetään tarkemmin

Raamatussa kristityille sallittu veteen upottaminen on vain symboli tai kuva todellisesta kasteesta, joka ei ole kaste veteen vaan Kristukseen ja erityisesti hänen kuolemaansa. Paavali toteaa: "Vai oletteko unohtaneet, että kun meidät liitettiin kasteessa Kristukseen Jeesukseen, me liityimme hänen kuolemaansa? ... Koska meidät on yhdistetty hänen kanssaan hänen kuolemaansa, meidät myös herätetään henkiin niin kuin hän oli."" Room. 6:3,5

Mikä oli Jeesuksen kuoleman "kaltaisuus"? Apostoli selittää tarkemmin: "Kun hän kuoli, hän kuoli kerran murtaakseen synnin vallan ... Niin myös teidän tulisi pitää itseänne kuolleina synnin vallalle." (jakeet 10-11). Jeesus ei ollut koskaan ollut syntinen. Hänen kuolemansa "synnille" oli siis uhrikuolema synnin kiroaman ihmiskunnan puolesta. Meidän istuttamisemme hänen kanssaan kasteen kautta kuolemaan on niin ikään uhrikuolema. Paavali kirjoitti: "Pyydän teitä antamaan ruumiinne Jumalalle kaiken sen tähden, mitä hän on tehnyt teidän hyväksenne. Olkoot ne elävä ja pyhä uhri - sellainen, jonka hän pitää hyväksyttävänä. Tämä on todella tapa palvoa häntä." Room. 12:1

Viitaten kasteeseensa uhrikuolemaan Jeesus sanoi: "Mutta minulla on kaste, joka minun on läpikäytävä, ja mikä pakko minulla on, kunnes se on suoritettu!" (Luukas 12:50). Kreikankielinen sana, joka tässä on käännetty "loppuun saatettu", tarkoittaa pakotettuna tai työllistettynä olemista. Herramme viittaa ilmeisesti palvelutyönsä viimeisiin tunteihin, jolloin hänet pidätettäisiin ja teloitettaisiin. Näin ollen hänen kasteensa tuli kirjaimellisesti olla "kaste kuolemaan"

Kun kaksi hänen opetuslapsistaan pyysi päästä istumaan, toinen hänen oikealle ja toinen vasemmalle puolelleen, Jeesus sanoi heille: "Ette tiedä, mitä pyydätte", Jeesus sanoi. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, tai tulla kastetuiksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?" - Mark. 10:35-38.

Nämä kaksi opetuslasta sanoivat, että he voisivat kokea ne kokemukset, joihin Jeesus viittasi, joten hän sanoi: "Te juotte sen maljan, jonka minä juon, ja teidät kastetaan sillä kasteella, jolla minut kastetaan." (jae 39). Sana kastaa tarkoittaa "haudata", ja näissä eri teksteissä viitataan tahtomme hautaamiseen Jumalan tahtoon. Jumalan tahto oli, että Jeesus kuolisi uhrautuvasti maailman syntien tähden, joten Mestarin tahdon hautaaminen taivaallisen Isänsä tahtoon merkitsi myös hänen kuolemankastettaan. Samoin on Jumalan tahto, että Jeesuksen opetuslapset seuraavat Mestariaan kuolemaan, että heidät kastetaan hänen kasteellaan, jonka Paavali selittää olevan kaste kuolemaan.

Jeesuksen uhrikuolema kumosi aadamilaista sukua vastaan langetetun kuolemantuomion; tähän ei tarvita mitään muuta uhria. Maailma, joka on vapautettu tuomiosta, tarvitsee kuitenkin valistusta Kristuksen uhrityöstä. Tämän lisäksi ihmiskunta on

nostettava henkisestä ja moraalisesta rappiosta ja puhdistettava kaikista synnin viipyvistä vaikutuksista, jotta se voisi palata Aadamissa menetettyyn täydellisyyteen. Jeesuksen uskollisten seuraajien, jotka on istutettu yhteen hänen kuolemansa kaltaisiksi, on osallistuttava tähän valistuksen ja ennallistamisen työhön.

Maailman sovittaminen

Sovinto voidaan määritellä prosessiksi, jossa erimielisyydet, ristiriidat tai konfliktit sovittelaa tai ratkaistaan niin, että kaksi tai useampi osapuoli voi palata suosioon toistensa kanssa. Paavali kirjoitti ihmiskunnan sovinnosta Jumalan kanssa: "Ja kaikki tämä on lahja Jumalalta, joka toi meidät takaisin luoksensa Kristuksen kautta. Ja Jumala on antanut meille tämän tehtävän sovittaa ihmiset hänen kanssaan. Sillä Jumala oli Kristuksessa sovittamassa maailmaa itsensä kanssa, eikä enää laskenut ihmisten syntejä heitä vastaan. Ja hän antoi meille tämän ihmeellisen sanoman sovituksesta." 2. Kor. 5:18-20

Tästä kohdasta käy ilmi, että Mestarin uhrautuvat seuraajat osallistuvat hänen kanssaan "tähän ihmeelliseen sovinnon sanomaan", työhön, jolla

sovitetaan ihmiskunnan maailma Jumalan kanssa. Tämä työ saa alkunsa Jumalasta, kadotetun rodun pelastussuunnitelman suuresta Tekijästä. Hänen suunnitelmansa pantiin täytäntöön Jeesuksen kautta: "Jumala oli sovittamassa maailmaa itsensä kanssa Kristuksessa". Sitten meidät, Kristuksen seuraajat, tuodaan kuvaan mukaan Kristuksen edustajina siinä sovitusyössä, josta hän huolehti. Meille on annettu, tai meille on "uskottu", "sovinnon sana".

Jae 21 kuuluu: 21: "Sillä Jumala teki Kristuksen, joka ei ole koskaan tehnyt syntiä, uhriksi meidän syntiemme tähden, jotta me voisimme Kristuksen kautta tulla Jumalan kanssa sovinnoksi." (2. Kor. 5:21). Tässä meillä on selitys siitä, millä perusteella Jumala voi käyttää meitä, jotka olemme perintönä synnin kiroaman ja kuolevan rodun jäseniä, sovitusyössä. Se johtuu siitä, että Kristus on ensinnäkin huolehtinut meidän sovituksistamme, ja tämän sovituksen hyväksymisen jälkeen meidät tehdään "Jumalan kanssa oikeiksi Kristuksen kautta". Me emme lisää mitään sen veren arvoon, jonka kautta meidät sovitetaan, mutta tuon veren voima saa aikaan sovintomme, ja Jumala laskee meidät vanhurskaiksi ja antaa meille etuoikeuden

osallistua Kristuksen kanssa sovitusyöhön muiden hyväksi.

Paavali jatkaa luvussa 6, ensimmäisessä jakeessa: "Kehotamme teitä olemaan vastaanottamatta Jumalan armoa turhaan." Kuinka ihmeellinen onkaan Jumalan armo, jota apostoli kehottaa meitä olemaan vastaanottamatta turhaan! Tämä etuoikeus olla työntekijöitä yhdessä hänen kanssaan on työ, joka käsittää kaksi aikakautta Jumalan pelastussuunnitelmassa - nykyisen evankeliumin eli kristillisen aikakauden ja tulevan messiaanisen aikakauden. Kristus antoi seuraajilleen tehtäväksi mennä kaikkien maailmaan ja julistaa evankeliumia (kreikaksi: hyvää sanomaa) sovituksen sanan kautta. (Matt. 24:14; Apt. 1:8). Tämä työ vaatii uhrauksia, elämämme antamista Herran palvelukseen. Siihen liittyy kasteemme kuolemaan Kristuksen kanssa, kärsimyksemme ja kuolemamme hänen kanssaan.

Sitten, kuten olemme nähneet, lähestyvän messiaanisen aikakauden työ, kun Kristuksen ruumiin kaikki jäsenet on koottu ja valmisteltu, on sovittaa ja palauttaa muu ihmiskunta elämään. Paavali kirjoitti: "armoni aikana minä kuulin teitä, ja pelastuksen päivänä minä autoin teitä." 2. Kor. 6:2

Ilmaisu "pelastuksen päivänä" ei koske yksittäisten ihmisten elinaikaa, vaan Jumalan suunnitelman ajanjaksoa - nykyistä evankeliumiaikaa - jolloin taivaallinen Isä hyväksyy kansansa uhrauksen ja antaa heille roolin suunnitelmassaan työntekijöinä yhdessä hänen kanssaan. Tässä tekstissä Paavali lainaa osittain Jesajan kirjaa 49:8-9: "Näin sanoo Herra: "Juuri oikeaan aikaan minä vastaan sinulle. Pelastuksen päivänä minä autan sinua. Minä suojelen sinua ja annan sinut kansalle liitonani heidän kanssaan. Sinun kauttasi perustan Israelin maan uudelleen ja annan sen jälleen omalle kansalleen. Minä sanon vangeille: "Tulkaa ulos vapauteen", ja pimeydessä oleville: "Tulkaa valoon". Heistä tulee minun lampaistani, jotka laiduntavat vihreillä laitumilla ja kukkuloilla, jotka ennen olivat paljaat".

Sekä taivaallinen että maallinen pelastus

Tämän ajanjakson aikana ne, jotka uskon kautta saavat osansa Jumalan Kristuksen kautta heille antamasta elämäntarpeesta, korotetaan, jos he ovat uskollisia kuolemaan asti, kirkkauteen, kunniaan ja kuolemattomuuteen. (Room. 2:7). Hepr. 3:1:ssä puhutaan heistä "taivaaseen kutsutuina ". 2. Piet. 1:4:ssä heitä kuvataan niin, että heille on annettu

lupauksia, joiden avulla he voivat tulla osallisiksi "jumalallisesta luonnosta", joka on Jumalan luonto. Room. 5:2:ssa näitä kuvataan iloitseviksi "odottaen innolla Jumalan kirkkauden osallisuutta".

Jumalallinen luonto ei ole vain kuolemattomuus, vaan myös elämän lähde. Siksi, kuten edellä siteeratussa Jesajan 49:8-9:ssä, ne, joihin viitataan Jumalan säilyttäminä kaikissa koettelemuksissaan, kun he kärsivät yhdessä Kristuksen kanssa hänen kasteessaan kuolemaan, esitetään sanovan vangeille: "Menkää ulos", ja niille, jotka ovat pimeydessä: "Näyttäytykää". Nämä ovat "vankeja", suuri osa ihmiskunnasta, sekä kuolleet että elävät, jotka Kristuksen ja hänen uskollisten seuraajiensa kautta vapautetaan aatamin kuoleman orjuudesta. Näitä ei kuitenkaan koroteta jumalalliseen luontoon, kuten seurakuntaa, vaan heidät viedään "perimään autioituneita perintömaita".

Tämä on maanpäällisen elämän perintö ja maan herruus, joka annettiin Aadamille, mutta jonka hän menetti synnin kautta. Tämä maanpäällisen elämän perintö ostettiin Kristuksen verellä, ja seurakunta liittyy hänen kanssaan palauttamaan tämän perinnön kaikille, jotka tottelevat tuon tuhatvuotisen

siunauksen valtakunnan lakeja , jonka aikana kuolleet, joiden puolesta todelliset kristityt nyt kastetaan, valaistuvat ja saavat tilaisuuden palata ihmiselämän täydellisyyteen.

Kuinka kiitollisia olemmekaan siitä, että rakastava ja iankaikkinen Jumalamme on ollut aina läsnäoleva apu uhrautuvalle kansalleen koko tämän "pelastuksen päivän" ajan, jonka uskomme nyt lähestyvän loppuaan! Olemme iloisia siitä, että taivaallinen Isämme hyväksyy Kristuksen veren ansioiden kautta kansansa uhrit ja tekee mahdolliseksi sen, että heidän uskollisuutensa häntä kohtaan koetellaan, ja odottaa heidän lopullista korottamistaan jumalalliseen luontoon.

Kuten olemme nähneet, jopa sinä aikana, jolloin heidän kuolemankasteensa on ollut käynnissä, Herra on käyttänyt heitä työtovereina suuressa pelastussuunnitelmassaan. Heitä tullaan käyttämään sovituksen palvelijoina myös seuraavan aikakauden aikana, sillä he välittävät sovituksen ja ennallistamisen sanomaa koko ihmiskunnalle, kunnes lopulta tämä Herran tuntemus täyttää maan "niin kuin vedet peittävät meren". Jesaja 11:9; Habakuk 2:14.

Seurakunnan kautta, Kristuksen lähettiläinä ja sovituksen sanaa käyttäen, tieto Jeesuksen antamista "lunnaista kaikkien edestä" tulee aikanaan "todistetuksi" tai kaikille tunnetuksi. 1. Tim. 2:3-6

Morsian

Raamattu puhuu symbolisella kielellä uskollisesta seurakunnasta kokonaisuutena - kaikista niistä, jotka tämän evankeliumin aikakauden aikana on istutettu yhteen Jeesuksen kuoleman kaltaisiksi - Kristuksen "morsiamena". Ilmestyskirjan 19:7:ssä Jeesus mainitaan "Karitsana", koska lunastus on luonteeltaan uhrautuva. Me luemme: "Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme hänelle kunniaa, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on valmistanut itsensä."

Tämä niiden "valmistaminen" tällä hetkellä, jotka yhdistetään Jeesuksen kanssa kirkkaudessa ja jotka osallistuvat hänen kanssaan ihmiskunnan ennallistamiseen messiaanisella aikakaudella, on vaatinut paljon uhrauksia ja kärsimystä. Jeesuksen oma palvelutyö oli pääasiassa uhrauksia, jotka päättyivät kuolemaan. Kirjoitukset kehottavat meitä olemaan hänen kaltaisiansa, hautautumaan

symbolisesti hänen kanssaan kasteen kautta kuolemaan.

Sen lisäksi, että tulevan morsiamen kaunistus on epäitsekästä rakkautta, joka johtaa uhrautumiseen toisten puolesta, se on myös nöyryyden ja kuuliaisuuden kaunistus Jumalan tahdon toteuttamisessa. Se on itse asiassa kaikkien Pyhän Hengen hedelmien ja armojen rikas yhdistelmä. (Gal. 5:22-23; 2. Piet. 1:5-7). Vasta kun Kristuksen tulevan morsiamen jokainen tuleva jäsen on näin "kauniisti puettu aviomiestänsä varten" ja kokonaisuus on tuotu esiin "ensimmäisessä ylösnousemuksessa", tapahtuu Karitsan ja hänen morsiamensa avioliitto. Ilm. 21:2; 20:6

Silloin Ilmestyskirjan 22:17 täyttyy, sillä vasta silloin morsiamen luokka on valmis. Teksti kuuluu seuraavasti: "Henki ja morsian sanovat: "Tule"." Jokainen, joka tämän kuulee, sanokoon: "Tule." Jokainen janoineen tulkoon. Jokainen, joka haluaa, juokoon vapaasti elämän vedestä." Meille kerrotaan, että "Henki", Jumalan pyhä voima ja vaikutusvalta, joka ilmenee hänen Poikansa, Kristuksen Jeesuksen, kautta, ja "morsian", uskollinen seurakunta, muodostavat välineet, joiden avulla ihmiskunta kutsutaan nauttimaan "elämän vedestä".

Näin paljastuu jälleen kerran se ainutlaatuinen asema pelastussuunnitelmassa, joka niillä on, jotka on istutettu yhteen Jeesuksen kuoleman kaltaisiksi.

Ei ihme, että Paavali huomauttaa, kuinka turhaa kristillinen kärsimys ja kuolema olisi, kuinka tyhjä meidän kasteemme kuolleiden puolesta, jos ei ole olemassa kuolleiden ylösnousemusta! Me kuitenkin tiedämme, että kuolleiden ylösnousemusta tulee olemaan, koska Kristus, "esikoinen", on jo herätetty kuolleista ja korotettu taivaalliseen kirkkauteen. (1. Kor. 15:23). "Ensimmäinen ylösnousemus" käsittää kaikki ne, jotka ovat kärsineet ja kuolleet hänen kanssaan, jotta he voisivat elää ja hallita hänen kanssaan, mutta tämä loistelias toivo voi toteutua vain uskollisuuden kautta "kuolemaan asti". Ilm. 2:10

Illoitsemme siitä, että olemme varmoja jumalallisesta avusta niille, jotka uhraavat henkensä. Yksi suurimmista kannustimista uskollisuuteen on Raamatun lupaus siitä, että se, että meidät on "kastettu kuolleiden puolesta" tässä ajassa, koituu heidän lopulliseksi hyödykseen Jumalan suunnitelman mukaisessa seuraavassa ajassa. Jos olemme uskollisia, saamme osallisiksi siitä suuresta tulevasta työstä, jossa kuolleet maailman ihmiset

palautetaan elämään, valaistaan heitä, sovitetaan heidät Jumalan kanssa ja annetaan heille mahdollisuus elää ikuisesti. Mikä ihana lopputulos onkaan luvattu Jumalan Sanassa!